

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **J. H.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2025, č. j. KUZL 9320/2025

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Městský úřad Valašské Meziříčí (dále „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 20. 11. 2024, č. j. MeUVM 119520/2024, podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítl námitky žalobce proti sedmi záznamům bodů v jeho evidenční kartě řidiče a tyto záznamy, jakož i záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 15. 7. 2024 potvrdil. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobcem.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

B) Shrnutí obsahu podání účastníků

3. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Žalobní body soud shrnuje takto:
- a) Žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky dokládajícími, že ustálenou správní praxí je posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů (viz č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, č. j. MUCE 20786/2019 SO, č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020, či č. j. ŘP/741/19-16/Ka). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat shodná praxe při posuzování obdobných věcí, přesto žalovaný uvedl, že pokutové bloky posuzovat nemůže a posuzoval jen oznámení policie o spáchání přestupků, ta však sama o sobě nejsou dostatečnými podklady pro záznam bodů.
 - b) Pokutové bloky série X č. X a série X č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série X č. X ano, je tedy zřejmé, že i přes specifičnost blokového řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky.
 - c) Z pokutového bloku musí být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Předmětné pokutové bloky jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů, neboť v nich nejsou přestupky vymezeny konkrétním, individualizovaným jednáním, není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou všechny vypsány, v blocích nejsou přesně uvedeny doby spáchání přestupku ani místo jejich spáchání, údaje o době a místě, jakož i právní kvalifikace přestupků jsou neúplné a zkratkovité, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, a dále schází údaj o formě zavinění. Neúplné jsou i údaje o výši uložených sankcí a z bloků není možné ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly odpovídá výši sankce vyjádřené slovně. Dále není v blocích uvedeno místo, kdy byly pokutové bloky vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou, zřetelné nejsou ani údaje o datu vyhotovení pokutových bloků a jejich převzetí žalobcem, přičemž zřetelný není ani jeho podpis. Bloky jsou nečitelné a obsahují strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřipustnost vyslovil i NSS.
4. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a zdůraznil, že postupoval v souladu s podstatou námitkového řízení.

C) Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
6. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých

důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Uvedl-li proto žalobce obecně (jako nadpis dílčí kapitoly žaloby) pouze „*Nerespektování odvolacích důvodů*“, jedná se o výtku nenaplněnou jakýmkoli konkrétním skutkovým obsahem, a proto se jí soud nemohl nijak blíže zabývat. Úkolem soudu jakožto nestranného posuzovatele není za žalobce žalobní body domýšlet.

7. Namítá-li žalobce, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a jeho návrhy, pak je třeba především poukázat na to, že žalobce v průběhu správního řízení žádné důkazy nenavrl ani nepředložil. Soudu tak není zřejmé, co konkrétně měl žalovaný ignorovat. Teprve k žalobě připojil žalobce rozhodnutí, jež podle něj svědčí o existující správní praxi.
8. Správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžovat dovolávat odkazem na několik letitých rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě, nadto z části prvostupňových. Zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou judikaturu NSS, který např. v bodě [16] rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS.*“ V bodě 19 rozsudku ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-38 pak NSS (opět věc téhož právního zástupce) uvedl, že praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje.
9. Z uvedených důvodů krajský soud těmito listinami pro nadbytečnost důkaz neprováděl a jen pro úplnost uvádí, že rozhodnutí, která žalobce připojil k žalobě, jsou co do hodnocení obsahových náležitostí jednotlivých příkazových bloků zcela souladná se závěry, které učinily i správní orgány v posuzované věci. Absurdní je pak skutečnost, že se žalobce v žalobě dovolává legitimního očekávání „odlišné“ správní praxe spočívající v nevycházení v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o uložení pokuty, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci zcela v souladu s požadavky žalobce příkazové bloky opatřil a jejich obsahem se v rozhodnutí podrobně zabýval on a po něm znovu i žalovaný.
10. Krajský soud si je vědom toho, že již žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětlil žalobci rozdíl mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, proto již jen stručně shrnuje. Předměty těchto řízení jsou odlišné. Příslušný úřad je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda 1) existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), 2) zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a 3) zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden,

neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).

11. Pouze jsou-li konkrétními námitkami zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, pak je třeba, aby správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí příkazového (dříve pokutového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v příkazním (dříve blokovém) řízení skutečně projednán, a tedy existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
12. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané příkazové bloky, či jiná rozhodnutí, na jejichž podkladě bylo vytvořeno oznámení o uložení pokuty, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury NSS přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si příkazový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů (viz rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, odkazující na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
13. V nyní posuzované věci ale žalobce v námitkách proti záznamu bodů ze dne 5. 8. 2024 jen prohlásil, že s veškerými provedenými záznamy bodů nesouhlasí, aniž by svůj nesouhlas jakkoli zdůvodnil, a vyzval správní orgán I. stupně k doplnění dokazování o samotné příkazové bloky. Žádné konkrétní námitky, jež by vyvolávaly nutnost porovnávat obsah oznámení o uložení pokuty s příkazovým blokem, žalobce neuplatnil. Správní orgán I. stupně tudíž, neměl-li sám pochybnosti, nebyl povinen příkazové bloky opatřovat. Přesto tak zcela nadbytečně v žalobcův prospěch učinil, a následně je v rozhodnutí podrobně analyzoval, jakož i po něm znovu žalovaný.
14. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že správní orgány nevycházely při vydání rozhodnutí z příkazových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem nesprávně aplikována. Žalobní bod a) je tak nedůvodný.
15. Příkazové bloky série X č. X a série X č. X nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo příkazový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit příkazový blok. Žalobní bod b) je tudíž také nedůvodný.
16. V žalobním bodu c) pak žalobce namítl řadu vad jednotlivých částí (kolonek) podkladových příkazových bloků. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se však mohou správní orgány a po nich i soudy zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení přitom musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho

nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod [19]). Namítané vady příkazových bloků vyličené na str. 4 až 10 žaloby jsou však pouze obecné, šablonovité, mnohdy si vzájemně odporující a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila příkazové bloky nezpůsobilými podklady pro záznam bodů ve smyslu citované judikatury.

17. Za lichou považuje soud námitku absence výslovné zmínky o tom, že žalobce porušil stanovené povinnosti za jízdy a v postavení řidiče. V příkazovém bloku ze dne 18. 10. 2023, jímž byl žalobce pokutován za to, že nebyl připoután bezpečnostním pásem, je výslovně uvedeno, že žalobce „řídil, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Ve zbylých šesti příkazových blocích, jimiž byl žalobce pokutován za držení mobilního telefonu v ruce, je pak vždy výslovně uvedeno, že se tak stalo „za jízdy“, „během jízdy“ či „při jízdě“ a že žalobce vozidlo „řídil“, případně byl „řidičem“.
18. Jelikož žalobce namítl nečitelnost v blocích vyplněných údajů, přesvědčil se krajský soud, že vyplněné údaje jsou ve všech případech bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Předně je v nich dostatečně identifikován žalobce jako přestupce. Rodné číslo, jehož absenci žalobce vytýká, není obligatorní náležitostí příkazového bloku (§ 92 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. a contrario), identifikace jménem, datem narození a adresou spolu s údajem o osobním dokladu, z něhož byly tyto údaje ověřeny, je zcela dostatečná. Ze všech sedmi příkazových bloků je zjištělné, jaké vozidlo žalobce řídil, kdy, kde a jakého jednání se dopustil, jak bylo toto jednání právně kvalifikováno a v jaké výši mu byla uložena pokuta.
19. Dle krajského soudu je třeba dále odmítnout námitku vůči identifikaci místa spáchání přestupku (vyplnění kolonky č. 5), neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána. Krajský soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchání přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou.
20. Lichá je také námitka absentujícího údaje o formě zavinění, neboť ve všech sedmi příkazových blocích je v příslušné kolonce vyplněn údaj „nedbalost“.
21. Nezbytná zkratkovitost údajů v příkazovém bloku není na úkor nezaměnitelnosti skutku. Uvedený způsob záznamu na příkazových blocích aproboval i NSS např. v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Výtka nejednoznačné specifikace žalobcem porušené právní povinnosti je neakceptovatelným formalismem. Zkráceně formulovaná právní kvalifikace v podobě nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů.
22. Všechny bloky rovněž obsahují označení oprávněné úřední osoby a její podpis a rovněž podpis žalobce, včetně data a místa vydání bloku.

23. Žalobcem vytýkaný argument, že „*přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí*“, žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl. Žalovaný pouze v odst. 36 napadeného rozhodnutí citoval pasáž z usnesení rozšířeného senátu, v němž NSS (řešící přípustnost obnovy blokového řízení) konstatoval, že se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, tj. akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a o jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Lze proto závěrem konstatovat, že pokud žalobce s čímkoli v rámci příkazního řízení ohledně přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení.
24. Krajský soud proto neshledal žádný z pokutových bloků nezpůsobilým pro zápis bodů. Žalobní bod c) je tudíž také v celém rozsahu nedůvodný.

D) Závěr a náklady řízení

25. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. dubna 2026

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu